

om, hvorvidt ansøgeren på baggrund af sin forklaring og de øvrige foreliggende oplysninger må antages at have krav på beskyttelse her i landet, skal komme ansøgeren til gode. Det bemærkes i den forbindelse, at fejlurderinger i asylsager kan have stærkt indgribende konsekvenser for menneskers liv. Der vil derfor i sagens natur ikke kunne stilles krav om, at det med sikkerhed eller med en til vished grænsende sandsynlighed kan bevises, at en asylansøger vil blive udsat for forfølgelse ved en tilbagevenden til hjemlandet.

Jeg kan endelig oplyse, at udlændingeloven allerede i dag indeholder en række reaktionsmuligheder over for asylansøgere, der ikke medvirker til sagens oplysning, og at Indenrigsministeriet for tiden overvejer, hvilke eventuelle yderligere initiativer der er mulige og nødvendige for at sikre, at asylansøgere medvirker til sagens oplysning.

Spm. nr. S 1454

Til indenrigsministeren (1/2 01) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Kan ministeren bekræfte, at de facto-begrebet går langt ud over, hvad Danmark internationalt er forpligtet til, vil ministeren overveje at indskrænke eller afskaffe de facto-begrebet, og er ministeren enig i, at den omstændighed, at asylsøgere ikke kan modtages i hjemlandet, ikke i sig selv er asylgrundlag?«

Svar (12/2 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Som jeg har oplyst ved min besvarelse af 31. januar 2001 af spørgsmål nr. S 1243 fra samme spørger, er Danmark foruden af FN's flygtningekonvention forpligtet af andre internationale aftaler til under visse omstændigheder at udlade udsendelse. Det drejer sig bl.a. om FN-konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (torturkonventionen) og Den Europæiske Menneskeretskonvention (EMRK).

Danmarks forpligtelser efter blandt andet disse konventioner kan danne grundlag for anvendelse af de facto-bestemmelsen i udlændingelo-

vens § 7, stk. 2, i de tilfælde, hvor grundlaget for en asylansøgning ligger uden for flygtningekonventionens anvendelsesområde.

Der foretages ikke opgørelser over, i hvilket omfang Danmarks forpligtelser efter internationale konventioner selvstændigt eller i kombination med andre omstændigheder har dannet grundlag for meddelelse af de facto-status efter udlændingelovens § 7, stk. 2. Det er derfor vanskeligt at sige noget præcist om, hvorvidt og i givet fald i hvilket omfang den beskyttelse, der gives efter udlændingelovens § 7, stk. 2, ligger ud over Danmarks forpligtelser efter internationale konventioner.

Det ligger imidlertid fast, at en indskrænkning – herunder selvsagt også en afskaffelse – af de facto begrebet i givet fald måtte ske på en sådan måde, at i hvert fald de personer, som Danmark efter de internationale konventioner er forpligtet til ikke at udsende, i en eller anden form ydes beskyttelse i Danmark. Det ville endvidere være nødvendigt at tage stilling til, hvilke former for forfølgelse, chikane eller overgreb der eventuelt ikke skulle medføre ret til beskyttelse i Danmark.

For så vidt angår spørgsmålet om den asylretlige betydning af, at en asylansøger ikke kan udsendes til hjemlandet, har Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet oplyst, at det ikke i sig selv er asylbegrundende, at et land ikke vil modtage egne statsborgere, der har fået afslag på asyl i Danmark.

Spm. nr. S 1455

Til indenrigsministeren (1/2 01) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren oplyse, om det er rutine, at der optages fingeraftryk af alle asylsøgere, og vil ministeren oplyse, i hvilket omfang disse fingeraftryk checkes i det danske fingeraftryksregister og i udenlandske/internationale registre?«

Svar (12/2 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Rigspolitiet har oplyst, at politiet optager fingeraftryk af alle asylansøgere over 14 år, jf. udlændingelovens § 40 a.